

Sygn. akt: I C 690/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dorota Cichorz-Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej W. O. reprezentowanej przez matkę R. O.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki W. O. reprezentowanej przez matkę R. O. kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy zł) tytułem zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia 15.10.2014 r. do dnia zapłaty, przy czym od dnia 1.01.2016 r. w wysokości nie wyższej niż odsetki ustawowe za opóźnienie,

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki W. O. reprezentowanej przez matkę R. O. kwotę 860 zł (osiemset sześćdziesiąt zł) tytułem odszkodowania z odsetkami ustawowymi od dnia 15.10.2014 r. do dnia zapłaty, przy czym od dnia 1.01.2016 r. w wysokości nie wyższej niż odsetki ustawowe za opóźnienie,

III. oddala powództwo w pozostałej części,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w Szczytnie kwotę 847,55 zł tytułem kosztów sądowych.

IC 690/15

UZASADNIENIE

Powódka małoletnia W. O. reprezentowana przez matkę R. O. wniosła o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 15.10.2014 r. do dnia zapłaty, kwoty 860 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia z ustawowymi odsetkami od dnia 15.10.2014 r., ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku drogowego z dnia 20.06.2013 r. i orzeczenie o kosztach procesu.

W uzasadnieniu swojego roszczenia wskazała, że w dniu 20.06.2013 r. uległa wypadkowi. Sprawca wypadku, kierując samochodem osobowym naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w wyniku czego potrącił poruszającą

się na hulajnodze małąletnią powódkę. W wyniku tego wypadku powódka doznała obrażeń ciała w postaci urazu wielomiejscowego głowy, wstrząśnienia mózgu oraz stłuczenia przedramienia prawego i pęknięcie zęba dolnego.

Pojazd sprawcy zdarzenia posiadała ubezpieczenie w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za skutki wypadku i wypłacił powódce kwotę 6.500 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 24,41 zł tytułem kosztów leczenia ambulatoryjnego.

Mając na uwadze charakter obrażeń doznanych przez powódkę, długotrwały okres leczenia, intensywność cierpień wysokość przyznane powódce zadośćuczynienie jest nieadekwatne.

Pozwany wniósł o odrzucenie pozwu, w przypadku zaś nieodrzczenia pozwu wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Stanowisko swoje uzasadniając tym, że zgodnie z art. 156 k.r.o. opiekun powinien uzyskać zezwolenie sądu opiekuńczego we wszystkich ważniejszych sprawach, które dotyczą osoby lub majątku małąletniego. Ponieważ opiekun małąletniego nie przedstawił zgody sądu opiekuńczego na wytoczenie powództwa, pozew winien być odrzucony.

Odnosząc się merytorycznie do zgłoszonego żądania stwierdził, że nie kwestionując swojej odpowiedzialności za skutki wypadku z dnia 20.06.2013 r. Wyplacona powódce kwota zadośćuczynienia w kwocie 6500 zł jest adekwatna do powstałych obrażeń ciała w wyniku tego zdarzenia. Dochodzona przez powódkę wysokość zadośćuczynienia nie znajduje oparcia w realiach sprawy, nie jest adekwatna do stopnia krzywdy doznanej przez powódkę. Zakwestionował, również żądanie powódki zwrotu kosztów leczenia z uwagi na brak bezpośredniego związku między koniecznością leczenia powódki, w zakresie odpowiadającym jej roszczeniu, a skutkami zdarzenia. Żądanie powódki w tym zakresie jest bezpodstawne także z uwagi na nie udowodnienie przez powódkę braku możliwości korzystania z konsultacji medycznych, terapii, zabiegów i badań w ramach publicznej służby zdrowia.

Ponadto powódka nie wykazała interesu prawnego w żądaniu ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości.

Pozwany podniósł, że poszkodowana przyczyniła się do szkody na poziomie 50%.

Odnośnie odsetek ustawowych, to w przypadku ustalenia zadośćuczynienia i odszkodowania winny być przyznane od daty wyrokowania.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.06.2013 r. w C. małąletnia powódka W. O. jechała hulajnodze w obszarze zabudowanym. Dojechała do skrzyżowania dróg równorzędnych. Na skrzyżowaniu zamierzała skręcić w lewo. W chwili gdy jechała przez skrzyżowanie została potrącona przez kierującego samochodem marki H. (...). Małąletnia powódka jechała drogą znajdującą się będącą po prawej stronie kierowcy samochodu marki H. (...). Kierowca samochodu marki H. (...) dojeżdżając do skrzyżowania równorzędnego, nie zachował należytej ostrożności wjeżdżając na skrzyżowanie. Nie dostosował prędkości do takiej by wjeżdżając na skrzyżowanie, w przypadku pojawienia się pojazdu jadącego drogą z jego prawej strony zatrzymać swój samochód i umożliwić przejazd innemu pojazdowi. Kierowca samochodu marki H. (...) został ukarany mandatem karnym za spowodowanie wypadku.

Małąletnia powódka w momencie wypadku nie miała założonego na głowę kasku ochronnego. Jej obowiązkiem, jako osoby poruszającej się na hulajnodze, było ustąpienie miejsca nadjeżdżającemu pojazdowi.

Małąletnia powódka w momencie wypadku miała 11 lat. W szkole uczestniczyła w spotkaniach z policjantami na temat zasad bezpieczeństwa dzieci w domu, w szkole, w drodze do i z szkoły. (dowód: pisemna opinia biegłego z zakresu

ruchu drogowego L. K. k. 244-253, zaświadczenie k.101, dokumenty akt 2Ds1029/131-4, notatki urzędowej z dnia 31.07.2013 r. ze szkicem i protokołem oględzin)

Po zdarzeniu małoletnia powódka została przewieziona do Szpitala w K., gdzie rozpoznano u niej: uraz wielomiejscowy głowy, wstrząśnienie mózgu, stłuczenie przedramienia prawego. Szpital opuściła w dniu 22.06.2013 r. z zaleceniem kontroli w Poradni chirurgicznej i ortopedycznej, prowadzenia spoczynkowego trybu życia.

W związku z odczuwanymi dolegliwościami, powódka otrzymała skierowanie do poradni neurologicznej. Z uwagi na długie terminy oczekiwania na wizytę lekarską w ramach ubezpieczenia zdrowotnego, jej rodzice zdecydowali się na podjęcie leczenia w prywatnej poradni neurologicznej. W poradni neurologicznej wykonano powódce badanie MR głowy, stwierdzono u niej zagrożenie padaczką. Z uwagi na wywiad kliniczny zalecono kontrole za 3 miesiące. Powódka korzystała z prywatnych konsultacji neurologicznych w dniach 3.01.2014 r., 7.03.2014 r., 26.07.2014 r. Koszt tych konsultacji wyniósł w sumie 560 zł. W ramach leczenia wykonano powódce badania EEG. Koszty badania MR głowy i EEG wyniosły łącznie 300 zł. (dokumentacja k. 18-38, k.102-108)

W wyniku tego zdarzenia powódka zaczęła odczuwać ból głowy z prawej strony, który odczuwa do chwili obecnej. Występują u niej zawroty głowy i mdłości w wyniku intensywnego wysiłku fizycznego. Po wypadku musiała zrezygnować z zajęć sportowych i lekcji tańca z uwagi na odczuwane bóle i zawroty głowy. Powódka po wypadku stała się bardziej nerwowa, wybuchowa, lękliwa. Ma problemy z koncentracją co przekłada się na jej wyniki w nauce szczególnie z przedmiotów ścisłych. Powódka po wypadku stała się mniej aktywna, nie uczestniczy w zajęciach sportowych organizowanych przez szkołę, jest apatyczna, często bywa zmyślona. Odczuwa lęk przed samochodami, boi się samodzielnie przechodzić przez ulicę. Nie jeździ na rowerze i rolkach gdyż odczuwa strach. Odsunęła się od koleżanek i kolegów. Obecnie zaczęła nawiązywać relacje koleżeńskie.

W związku z odczuwanymi dolegliwościami powódka przez okres jednego roku od wypadku przyjmowała witaminy i leki na poprawę koncentracji. Powódka cały czas pozostaje pod opieką lekarza neurologa.

Przed wypadkiem powódka była aktywna, uczestniczyła w zajęciach sportowych organizowanych przez szkołę, chodziła na lekcję tańca, nie miała problemów z nauką, koncentracją.

W wyniku wypadku powódka straciła również ząb. (dowód: zeznania świadka R. O. k. 93, przedstawiciela małoletniej powódki R. O. k.109)

W wyniku wypadku z dnia 20.06.2013 r. u powódki występuje długotrwały uszczerbek na zdrowiu w postaci utrwalonej nerwicy związanej z urazem czaszkowo mózgowym w wysokości 10 %. (dowód: pisemna opinia biegłego neurologa G. P. k. 191-192, 223)

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu pismem z dnia 19.09.2013 r. wnosząc o wypłatę kwoty 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia i kwoty 12,41 zł tytułem kosztów zakupu środków farmakologicznych, kwoty 12 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany decyzją z dnia 14.10.2013 r. przyznał powódce kwotę 3.500 zł tytułem zadośćuczynienia, kwotę 24,51 tytułem kosztów leczenia ambulatoryjnego. Pismem z dnia 19.09.2014 r. powódka zwróciła się do pozwanego o zmianę tej decyzji i wypłatę kwoty 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 533,60 zł tytułem kosztów dojazdu do placówek medycznych, kwoty 710 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Decyzją z dnia 15.10.2014 r. pozwany podwyższył kwotę zadośćuczynienia o 3.000 zł. (dowód: akta szkody k. 111-146)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Bezspornym jest w sprawie, że sprawca wypadku z dnia 20.06.2013 r., w wyniku którego obrażeń doznała małoletnia powódka miał zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z ruchem pojazdu oraz, że pozwany przyjął odpowiedzialność z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC za sprawcę wypadku i w wyniku postępowania likwidacyjne przyznał powódce kwotę 6.500 zł tytułem zadośćuczynienia i kwotę 24,51 tytułem kosztów leczenia ambulatoryjnego.

Pozwany w odpowiedzi na pozew zakwestionował, dochodzoną kwotę tytułem zadośćuczynienia, kwotę tytułem kosztów leczenia oraz podniósł, że powódka przyczyniła się do zaistnienia szkody w 50%.

Z akt postępowania karnego wynika, że kierowca samochodu H. (...) został ukarany mandatem karnym za spowodowanie wypadku.

Z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego L. K. wynika, że do wypadku doszło na skrzyżowaniu dróg równorzędnych. W chwili gdy jechała przez skrzyżowanie została potrącona przez kierującego samochodem marki H. (...). Małoletnia powódka poruszała się na hulajnodze. Kierowca samochodu marki H. (...) jechał drogą mając, którą poruszała się powódka po prawej stronie. Biegły zaopiniował, że kierowca samochodu marki H. (...) dojeżdżając do skrzyżowania równorzędnego, nie zachował należytej ostrożności wjeżdżając na skrzyżowanie, nie dostosował prędkości do takiej by wjeżdżając na skrzyżowanie, w przypadku pojawienia się pojazdu jadącego drogą z jego prawej strony zatrzymać swój samochód i umożliwić przejazd innemu pojazdowi. Biegły stwierdził, że fakt iż małoletnia powódka w momencie wypadku nie miała założonego na głowę kasku ochronnego oraz, że jej obowiązkiem, jako osoby poruszającej się na hulajnodze, było ustąpienie miejsca nadjeżdżającemu pojazdowi, a więc tym samym przyczyniła się do zdarzenia. Przy czym biegły w swojej opinii stwierdził, że kierowca samochodu marki H. (...) w znacznie większym stopniu niż powódka przyczynił się do zaistnienia wypadku, widząc jadącą w jego stronę na hulajnodze małoletnią, powinien mieć świadomość, że małoletnia nie zachowa się na jezdni w sposób prawidłowy i powinien ograniczyć zaufanie do zachowania powódki na drodze.

Opinia ta nie była kwestionowana, przez strony, również sąd ją podzielił, gdyż jest logiczna i ustosunkowuje się do wszystkich aspektów sprawy.

Mając na uwadze, że w momencie zdarzenia powódka nie miała założonego na głowę kasku ochronnego, co mogło skutkować zmniejszeniem obrażeń doznanych w wypadku oraz, że mimo uczestniczenia przez nią w zorganizowanych przez szkołę spotkaniach z policją na temat m.in. bezpieczeństwa w ruchu drogowym, nie można przyjąć by w wieku 11 lat miała umiejętność przewidywania zdarzeń na drodze, sąd przyjął że powódka w 20 % przyczyniła się do szkody.

Z dokumentacji lekarskiej zebranej w sprawie wynika, że po zdarzeniu małoletnia powódka została przewieziona do Szpitala w K., gdzie rozpoznano u niej: uraz wielomiejscowy głowy, wstrząśnienie mózgu, stłuczenie przedramienia prawego, szpital opuściła w dniu 22.06.2013 r. z zaleceniem kontroli w Poradni chirurgicznej i ortopedycznej, prowadzenia spoczynkowego trybu życia. W związku z odczuwanymi dolegliwościami, powódka otrzymała skierowanie do poradni neurologicznej.

Z wiarygodnych zeznań świadka R. O. i przedstawiciela małoletniej powódki R. O., wynika, że zdecydowali się skorzystać z prywatnych konsultacji neurologicznych z uwagi na długie terminy oczekiwania na wizytę lekarską w ramach ubezpieczenia zdrowotnego. Z dokumentacji medycznej wynika, że w poradni neurologicznej wykonano powódce badanie MR głowy, stwierdzono u niej zagrożenie padaczką, oraz badanie EEG. Z uwagi na wywiad kliniczny zalecono kontrole za 3 miesiące. Świadek R. O. i przedstawiciel małoletniej powódki R. O. zeznali, że powódka do chwili obecnej przebywa pod opieką poradni neurologicznej. Z dokumentacji medycznej i przedstawionych przez nich rachunków wynika natomiast, że powódka korzystała z prywatnych konsultacji neurologicznych w dniach 3.01.2014 r., 7.03.2014 r., 26.07.2014 r. Koszt tych konsultacji wyniósł w sumie 560 zł. Koszty badania MR głowy i EEG wyniosły łącznie 300 zł.

Z wiarygodnych zeznań świadka R. O. i przedstawiciela małoletniej powódki R. O. wynika również, że po wypadku powódka zaczęła odczuwać bóle głowy, które odczuwa do chwili obecnej, występują u niej zawroty głowy i mdłości w wyniku intensywnego wysiłku fizycznego. Zeznali, że po wypadku musiała zrezygnować z zajęć sportowych i lekcji tańca z uwagi na odczuwane bóle i zawroty głowy. Po wypadku stała się bardziej nerwowa, wybuchowa, lękliwa. Ma problemy z koncentracją, co przekłada się na jej wyniki w nauce szczególnie z przedmiotów ścisłych. W wyniku wypadku powódka straciła również ząb. Z ich zeznań wynika, że po wypadku powódka stała się mniej aktywna, nie uczestniczy w zajęciach sportowych organizowanych przez szkołę, jest apatyczna, często bywa zmyślona,

odczuwa lęk przed samochodami, boi się samodzielnie przechodzić przez ulicę, nie jeździ na rowerze i rolkach gdyż odczuwa strach. Odsunęła się od koleżanek i kolegów. Obecnie zaczęła nawiązywać relacje koleżeńskie. W związku z odczuwanymi dolegliwościami powódka przez okres jednego roku od wypadku przyjmowała witaminy i leki na poprawę koncentracji. Stwierdzili oni, że przed wypadkiem córka była aktywna, uczestniczyła w zajęciach sportowych organizowanych przez szkołę, chodziła na lekcję tańca, nie miała problemów z nauką, koncentracją.

Z wiarygodnych pisemnych opinii biegłego z zakresu neurologii G. P. wynika natomiast, że w wyniku tego wypadku występuje u powódki długotrwały uszczerbek na zdrowiu w postaci utrwalonej nerwicy związanej z urazem czaszkowo mózgowym w wysokości 10 %.

W świetle powyższych rozważań Sąd uznał, że roszczenie powódki o zasądzenie dodatkowo kwoty zadośćuczynienia w wysokości 10.000 zł zasługuje na uwzględnienie. Zadośćuczynienie ma stanowić formę rekompensaty za doznaną szkodę niemajątkową, tj. cierpienia fizyczne i moralne. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd bierze pod uwagę wszelkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej szkody. Jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Mając na uwadze rodzaj obrażeń doznanych przez powódkę, trwały uszczerbek na zdrowiu wynikający z opinii biegłego neurologa G. P., odczuwane przez nią dolegliwości, Sąd uznał, że, oprócz wypłaconej przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego kwoty 6.500 zł, dodatkowa kwota 10. 000 zł tytułem zadośćuczynienia, przy przyjęciu ustalonego procentu przyczynienia się poszkodowanej do szkody, jest adekwatna do odczuwanych przez nią cierpień fizycznych i moralnych.

W świetle powyższych rozważań Sąd uznał, że zasługuje również na uwzględnienie żądanie powódki zasądzenia kwoty 860 zł tytułem kosztów leczenia.

Z tych też względów na mocy art.415 k.c., art. 444 k.c., art. 445 § 1 k.c.. orzeczono jak w sentencji. Ponieważ powódka już w piśmie z dnia 19.09.2013 r. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia a następnie pismem z dnia 19.09.2014 r. o wypłatę kwoty 25.000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 710 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, a okoliczności skutkujące przyznaniem zadośćuczynienie i kosztów leczenia istniały już w dacie zgłoszenia żądania, Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem.

Sąd oddalił żądanie powódki w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku mogące wystąpić w przyszłości na podstawie art. 189 k.p.c. z uwagi na to, że pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki tego zdarzenia, a zatem brak jest po stronie powodowej interesu prawnego w ustaleniu tej odpowiedzialności.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c. na które składa się opłata od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika, opłata skarbową od pełnomocnictwa, koszty opinii biegłego neurologa, a o kosztach sądowych na mocy art. 113 u.ks.c. .

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)